Kolikrát jsme už takhle vyráželi, kolik roků uběhlo od toho prvního?

Teď jsme se slezli a vyrazili po pár letech a šlo se nám jako tenkrát.

Táhli jsme už pátej den. Dva docela řádný deště nám dokázaly vyzdobit vandrovní oblečky do hnědobarevna. Dnes si ale slunko po obloze pochodovalo od rána. Tenhle den vytáhl ven i všechny ty, kteří by jinak nos nevystrčili.

Z dálky se k nám blížila duhová rodinka. Zářivé oblečky se na lesní cestě vyjímaly zvlášť působivě. Tátoš si nás ležící v trávě a poledně siestující u cesty změřil a spolehlivě zařadil. Pak se otočil ke klukovi a starostlivě zadeklamoval: "Tak to jsou ti trampové, jestli se budeš špatně učit, taky tak skončíš!"

Zírali jsme snad i ušima a pak jako první zareagoval Sam, otočil se na Peteho a starostlivým hlasem ho oslovil:

"Pane doktore, nevyjdeme již?" A už to šlo dál.

"Jistě, pane inženýre."

"Pane kolego, mohu vám pomoci s popruhy ??"

"Pojďme, paní profesorka již najisto čeká s obědem."

A důstojně jsme vyrazili kolem zkoprnělé rodinky, jelikož Káča ten lanšmejd měla už určitě opečenej.